

לב:

השוחט פרק שני חולין

מסורת הש"ס

(א) לעיל כא. ע"ש, (ב) לעיל כא. תמידה יא: [זדה כד.
(ג) גי רש"ל וחלל שלה ניכר
נבילה, (ד) ויכחות ל. ושם
נשמך, (ה) לקמן סט.
(ו) ויכחות חב,]

נלין הש"ס

גמ' ועוד הא תנן.
כרשכ"ל הגירסא הא תניא:
שם הא תנן ואח"כ, ועין
יומא מא ע"א:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ועוד ה' חניא
ואחר כך: (ב) שם מדבצי
ר' זרל: (ג) רש"י ד"ה
נקיבת הושט ופסוקת
הברגרת אלמל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] י"ש"י ד"ה אלמא וכו'.
ולבסוף שחט שלא במקום
חתך נמי וכו' כ"ל:

מוסף רשמי

[illegible]

שיטה מקובצת

[6] והדר ביה ר' יורא
 מדכחי ר' יורא דכחי ר'
 יורא: **[7]** אשטח
 בפקוח חתך וכו' מחי:
 ודורו ושנו וקמי
 במשנת החורף: **[8]** הימ
 לענין סתם: **[9]** התרת
 וסבירא לך כיון: **[10]** דהא
 אסבירא ליה ר' יורא:
[11] דמחילי ליה חשיב
 לטורח מידי נבלה דתנן
 תתם: **[12]** אלא טעמא דהא
 מקומם: **[13]** אדעת
 הקנטרס שאין נראה לו
 לומר דר' יורא מלי:
[14] מדכחי ר' יורא
 דר' יורא קובי: **[15]** ומשני
 לדעולם אד חור בן
 הבעי: **[16]** זה אי אפשר
 להיות אלא טעם:

גב' נקודת הוושט (א) אלמלא טרפה היא ולא רצלה וכו' דחור
 בו רבי עקיבא הוושט דלעיל טרפות מני: **ששחט**. את הוושט ולבסוף
 פסקא את הגרורה: **כדבר אחר גרס לה דמאי**. דהא קודם שהחמיל
 בשחיטה נפסל אע"פ כדבדחא ששחט איהו: **עסק את הגרורה כו'**.
 אלמלא חמיל הוושט וליצטום חמיל דחור

הגרגרת אמר רבא
בכסוף פסק כאן שפסק
לכסוף פסק נפסלה
וה' שחט כ' דבר אחר
וה' יצטייבה רב אחא בר
הושעט ופסק את
גרת ואחר כך שחט
כבר שחט את הוושט
תשובות בדבר הלא
הוא (ב) תנן ואח"כ
יורה דמי ויני מני

ויבטלוהו מתעניתו דהשם ששטן במקום
 תמן ויבטלוהו שפסוק ריש הגרגגוס
 ככר: וזאשם ניקבם כריש. ברינן
 שמיטת קנה לשמיטת הושט: **אלמא**
 ציון דלריש חליתו בקנה ונשטת
 הקנה ורש כמו שיעטלה כולם
 ויבטלוהו מתעניתו דהשם ששטן במקום

הבהמה ומונחת בכל וכו' לא מטרפה
בה בהמה ובני פסק ולנסוף שטח' או
נמי כיון לדוכא נפקה דהא פסוקא
הגורמת דרובא הוא הויה לה מתחא
בדיקולא ושוב אין לבהמה לא בשעת
שחיטה אלא סימן אחד ובה אינה
יוצאה מרד' נביה: **אלא אמר רבי**
יוסמן. משנה זו דאלו טריפות וכו'
עקיף אתרסא קודם שחור זו ומשנתני
דקמי וכו' לא רבי עקיף לאחור
חזרה: **ומשנה**. דאלו טריפות אחר
ששנית בצית ההדרש לא וזה
ממקומה לא שחכמי התנאים וכו'
עקרום משנתם אש"פ שחור זו ורבי
עקיף וחזרו ושנו וקצטו ונאמנשנתם
אף לאחור החזרה. ואש"פ שו קודמת
לו אין סדר למשנה ואש"פ דבחדא
מסכת אמרין כלפני אידרין (פ"ו. א.)
יש סדר למשנה ורמ' דאש"פ ואש"פ
מתלוות אי מתלוות ואש"פ סתם
שהקדור החכמים בסדורו משום
דמתלוות ואש"פ סתם הלכה כסתם'
אבל צמילי אחריינאל' סתם פסדין
אש"פדל: **אבל בני מעיים** לא. אם
נקטו בני מעיים בין קנה ליושט אש"פ
שחיטה הקנה טרפה דחיותא דבני
מעיים לא בקנה תלי אלא ביושט.

נעולם דרך קנה יושטת חתנה וכן
 שבויו סמוך לעור והוושט סמוך למפרסתה: **הפרס**: דסבירא איהו
 כיון דמקלחא אשתחוט מו לא מטרפמא שאין טרפה לאחי חיות
 הבה לא סבירא לרבי יורא דטעמא משום למתרינן כמאן דמנחא
 דביקולא דמאי: **והדר ביה רבי יורא**: מהאי טעמא ואודי
 דטעמא משום דכמנחא דביקולא דמאי צריחא אכל צבני מעיים
 מטרפא שהוושט עדיין קיים. ומגן דהדר ביה מצבעי רבי יורא
 יתקובצו צני מעיים בין סימן לסיון לאחר שחיתא הקנה דמאי לעולם
 דראשו: **מי מאטרף סימן ראשון לסיון שני לטירה מיד נבלה**
לאו: מי אמרינן סימן ראשון נשחט שני בדברים [להלן] אטילה
 ולטירה מיד נבלה וסימן שני לא צא להחירה באתילה שהרי
 גטרפה אלא לטירה וכיון דאין שוין אין שחיתמן מאטרפוט ואע"ג
 דסימן ראשון לטורח מיד נבלה נמי נשחט או דלמא כיון דראשון אף
 לטירה מיד נבלה נשחט מאטרף לשני: **סימן ראשון לסיון שני**
גרסינן ואי גרסינן שני לסיון ראשון: דראשון לאו דמאי
 אטלחטופי לשני לטורח אכל שני לא מצי אטלחטופי בדיי ראשון להחיר:
 והיי גרסינן ואמרינן לאו היינו דבעי אינפא הוואי העובר את ידו
 בין סימן לסיון **מי מאטרף סימן ראשון כו'**: והאי דאילפא צבאמה
 טעם אמרינן התם דלחורא אכר דין טרפה שחוט יס לו שאינו מנחא
 נבלה דברי רבי מאיר והכאמים אומרים מגע טרפה שחטה וקבעי אינפא
 שחט להפיר ולטירה וסימן שני לא צא לחורא אכר אלא לטורח:
 מי

לירחשוב נמי רחוקיה. ואם תאמר אמאי לא פריך וליחשוב דזעירי דלמא (ועיל דף כ:). נשברה מפרקת ורוב נשר ומה נבלה וי"ל דלמא נבלה אלא אם כן נפקק נמי חוט השדרה והא וני לא דנפקק חוט השדרה למד אסור אבל מחזיקא פריך שפיר ויחזיקא וני נייטורא דגולה אמינא.

נבוקת הוושט ופסקו
לא קשיא כאן ששחט
ולבסוף שחט שחט
בשחיטה היא פסק ולא
גרם לה ליפסל דמיא
הונא לרבא שחט א
הגדרת פסק את הג
את הוושט נבלה אימא
מעיקרא אמר ליה שר
דהיינו קמיייתא * ועוד
אלא אמר רבא אלו
נבלות ויש מהן טרפור
ר'אמר חזקיה עשאה
נמי דרבי אלעזר ד^א
ירך יוחלל שלה נבל
מטמאה מחיים אבל
לא קתני רבי שמעון
ששחט במקום חתך ב
חתך שחט במקום חתך
שלא במקום חתך כ
ליפסל דמיא ומי אמר
הבי והאמר רבי שמע
הקנה ואח"כ ניבכה
במנחא דמנחא בדיקולא
דמנחא בדיקולא דמיא
בר אבא אמר רבי יוח
חורה כאן לאחר ח
ממקומה גופא אמר
שחט את הקנה ואח"כ
אמר רבא לא אמר רבי
בריאה הואיל וחי ר
בכני מעיים לא מתקי
שנוליד בה סימני
לי בריאה מה לי
ביה רבי זירא (א) (ב)
בני מעיים בין סימן
או לא ואמרין לאו
הוציא עובר את ידו

אמר ליה הוה ליה למימר קמיבעיא ליה ועוד דקאמר דהדר ביה
בזי זרע מדבני רבי זירא ו' נקבו לא הוה ליה למימר טפי אלא
דהדר ביה רבי זירא דבני רבי זירא כו' אבל מנדקט מדבני רבי
זירא במשעמא שמן דבעיא חור בו ורבי פריך מדמקשה לרבה מה
רבי תראה מה לי בזני מעיין שבלת מקום יס להחיר ש"מ דסבר
אין טרפות לחאי חיות ולא שייך למיבעי נקבו בני מעיים בין שימן
שימן ומתחלה מיבעי ליה נקבו אפילו נשחט הוושט מחילה דהוי
שיטעא ליה דיש טרפות לחאי חיות ומשני ו'א' לעולם לא חור מן
זנביא ואליבא דרבה שהחיר בריאה פריך כיון דשרי בנזקבה
ורביא אחר שחיתת קנה ו'א' אפשר כו' אלא טעמא שאין
טרפות לחאי חיות ואם כן גס בזני מעיים תמיד:

אמרינן ר' יוחנן דבי ר' אבהו. לכן הולך כאן והוא רחוק
מאלפא משום דרבי יצחק סתם דכריז וכלא אמר
נלא מי מטערק סימן ראשון לסימן שני לא לנא ולטעמה מדי
נכלה גמרא הוא דקאמר לה לכן מדקדק מדקאמר לאו
ייתי דבעי אלפא ש"מ דלטעמה מדי נכלה קמיעתיה ליה:
ומינו

ומקשה (לקמן סח.) עובר נותר בשחיטת אמו אבל הוציא ידו קודם ש
ימהניא ליה שחיטה לטהרו! דתני ר' יהושע (עב.) שחט את אמו ואח"כ חתמה מ
פס (סע.) הוציא עובר את ידו בין סימון לסימון מהו סימון ראשון

בשחיטה וקא קרי לה
טרפה, איתיביה רב אתא
בר הנוא לרבא בלומר
כיצד אמרת (שחטה
חתך זו פסק ולבסוף)
(שאם פסק ולבסוף שחט)

תורפ: פסק ואחי
 חותם אפי' מסק ונכר
 שחט נבלה שיטה וכו'
 שחט נבלה שיטה
 ומשום הכי נבילה וכו'
 דק (המלצר) דאדריני
 קנייחא: כלומר שחט א'
 שחט וכוכל שחט אחת
 לישה אפי' ולא יכל
 לתרן [קנייחא] אומר
 דאדריני נבליה: אמר
 אפי' רבא אלו אמר
 חמי: לעולם כי שחט א'
 שחט ופסק א' הגדרת
 חמי פסק א' הגדרת
 חמי' שחט א' השט
 הוי נבלה ואי פרט אלי
 טרופא במהרה יקובא
 שחט ופסקת הגדרת א'
 אלו טרופא אלו
 אפוקיה קא חמי ים מהן
 נבלת ויה מהן טרופא
 אלו שידה יקובא שחט
 ופסקת הגדרת נבלת
 תאראן דאדריני נבליה
 מלך נבליה: וליהוב נמי
 הדוקיה כלומר לרבי
 שחט א' שחט א' במשה
 נבלת חסוב נמי במשה
 דאדריני: ר' לוי קיש א'
 א' שחט מוקם חתך
 כי כלומר השנה ששינן
 ושחט א' השט ופסק א'
 הגדרת כי נבלה שחט
 בוקם חתך: ויה אמר
 ר' לוי קיש א' ואמר
 ר' לוי קיש שחט א' הקנה
 ואחי' נבליה הריא ח'
 כלומר ניי' שחט הקנה
 שחט ופסקת א' נשחט
 השט א' פסול שאירי
 בריא א' חושיש
 דאדריני קא דשחט הקנה
 כמאן רבנא הריא
 בריא דאדריני כלומר נמי
 שחט בלל שחט א'
 נבליה חתך חושיש קה
 בוקם חתך חושיש קה
 נבליה בריא א' חושיש
 ולשט נחתן ויה א'
 אלא א' חמי א' אבא
 א' חתך חושיש קה
 קודם חתך כלומר מה
 ששינוי אלו טרופא נבליה
 שחט נשית קודם שחט
 ויה חתך: ר' לוי קיש
 א' מה ששינוי שחט א'
 שחט ופסק א' הגדרת
 חמי שחט א' השט
 ואחי' שחט א' השט
 נבלה שחט א' חתך
 קבא: ר' ישב ומשה
 א' מה מקמקה כלומר
 א' שחט חתך: ר' לוי קיש
 א' שחט א' טרופא שקודם
 א' זה במקמקה א'
 רבא א' אמר ר' ששען
 כי לוי קיש א' בריא ח'
 כלומר א' א' ששען
 כי לקח בדריה א'
 א' בריא חושיש קה
 חתך חושיש קה
 כבד שחט (א' אכל נמי)
 מעט א' כלומר אכל
 א' ניקב נמי מעט
 סימן לסימן (טרופא) הכי
 נחשני נמי מצטרף סימן
 נמי לסימן אחר לטעור
 מדי נבליה: ר' א' אכא
 ר' לוי קיש א'

א) דברי רבינו אלו תמידים
דין דבר נחתך הנהגת
של דרך שמים ודמי כח
הנחה בדיקולא אין לך נכלה
נולה מו יעיד כמו שפירש
רשי המקשה מהו של
נמקש חק דניח חסוי נכלה
ומה שפירש ר' יצחק

